

עין משפט
גז מוצה

כב:

המביא גט פרק שני גיטין

מסורת הש"ס

- 16 (לעיל טו) וס"ג.
- 17 (לעיל טז) וס"ג.
- 18 (לעיל טז) וס"ג.

תורה אור השלם

1. בה אמר ה' צבאות אלילי ישראל לקח את הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת התחתים ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בבלי חרש למען יעמדו ימים רבים: ירמיהו ל"ב ד'

מוסף רש"י

האשה כותבת את גיטתה. ומקנה לה נכסל ויחסי לה ניהלה (ע"ד א"ר). והאיש כותב את שובריו. פועל המוכה שפירע ומקנה לאשה והיא מתחמת עדים ומסורו לו (לחלה כ"ד וס"ט).

ר' אלעזר ס"א. דלמך חמימת הגט אינה מן המורה ולא סגי למיטביה בלא עדי מסירה דליטבו הוא דעבדי כריתות דעל כרתיך בעינן עדים דליפנין (לקמן דף טז). ערוה דבר דבר ממנון והלכך לא חיישינן ללמלא מייפא דהא אמרן לרבי למיקרייה ואי הוה ציה מנאה אינהו דיעי ומ"ד עדי מסירה עיקר

הנאה לינשא לרביה לבינא עדים שנמסר לינשא. אבל לר' מאיר דלמך לא בעינן עדי מסירה אינא למינשא ליופא דמאן דסמין אעדי חמימה אשה הנאה לינשא בגט אינה מביאה לפנינו עדים החמומים זו אם יש מכירים בתמימתן ואם יש מנאה וזיפמיה לינא דיעד: **אלא לאלפר.** שהביאנו לר' ציוס שנמסר לה להודיע שהיא גרושה ומיירה לינשא לכיון דהאידינא הוה ובעדיה מסירה לא חיישינן ליופא: **וזיפסיס.** וכבר שכתוב העדים: **אלא בניעין.** לאינן עשויין אלף להמירה ויכולה להביאו לר' ציוס לאלתר ומיטרו לו להיות לאינה לרביה לגט דמיון שהומרה צ"ד יש זכרון וקול לדבר: **אלא בעטרות.** דקיימי לגבייה ודילמא

אבל בשטרות א"א. פי' בקונטרס דקיימי לגבייה ודילמא לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר ומכניח אעדי חמימה והוא מוסיף כתב העלוין וחותם העדים עומד במקומו ופירשו דחוק דלמה יש לנו לעשות ויטעמו על עדי חמימה בדבר שיכול לזייף ונראה לרבינו יצחק דטעמא דמשיב גזירות הכתוב הוא ללא משום בעטרות אפילו לאלתר דבעינן ראוי לעמוד ימים רבים ורבי יוחנן אמר אפילו בעטרות דר' יוחנן לטעמיה דאפילו עד עשרה ימים מודרך דכירי והא דפרין והא כתיב למען יעמדו ימים רבים היינו משום דלקחא דעתין דקרא לנעוטי בעטרות קחתי דלי לאו הכי למאי אהא ומשני לנפא טובא אהא ועוד י"ל דדוקא כתיב דקאמר רבי יוחנן דעד עשרה ימים דכירי אבל בעטרות שיש רוב מנאים לא דכירי ודוקא לאלתר מכשיר והשתא פריך שפיר והא בעינן ראוי לעמוד ימים רבים ואפילו לאלתר אין להכשיר וס"ת לר' אלעזר דלמך אבל בעטרות לא מאי שנה מאין עליו עדים דמתן צ"ב בתרא (לקמן טו) דלר'

תוספות ר"ד

רבי אלעזר הוא דאמר עדי מסירה כתיב. פי' א"א שיש עדי חמימה לא סגי בלא עדי מסירה וכוון דגרידי למיקרייה ליבא למינשא לרבי. ואמר רבי אלעזר לא הכשיר (ר"א) אלא לאלתר אבל כתיב ועד י" ימים לא דלמא הוה ביה תנאה וזיפמיה פי' ואע"פ שבאין עדי מסירה לכירי וכשרים שבפניהם מסרו לה חיישינן שמתבטלו העדים והתאי ואין זכרונם אחו ורבי יוחנן אמר אפילו כתיב ועד י" ימים אם איתא דהוה ביה תנאה מידך דכירי ולא חיישינן לשתתה וק"ל ר' אלעזר ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן והוה רביה: **תנאי:** הכל כשרים לכתוב את הגט אפילו חרש שונה וקטן. **בגמ'** מיהו והא לאו בני דעה פריך דהא לאו בני דעה גיטה פי' ומקנה לבעל וחרו ומסורו לה לטוב גירושין והאיש כותב את שובריו פי' שובר פירעון כתובה שהאשה היה לה לכתוב ולמסור לו להיות לו לראיה: שאין קיום הגט אלא בחיובת: **הכל כשרים** להביא את הגט חרש מחרש שונה וקטן סומא ונכיר פי' דבני שלוחת איש (בעל) [תחוב] ולא קטן ובשליחות נפקא לן כ"כ בקידושין בשטעמא קיימא מיקחוי איש שה לביא אבות דאחור לוקח לכולן. **נכיר נמי** לאו כר' הירושא וינהו דאין להן תורת גיטין וקידושין ובמדי דלפניה לא חזי לא מצי למיעבר שליחותא לאתווי: **קבל** הקטן והגדיל חרש ונתפחה סומא ונתפחה שונה ונתפחה כ"כ ונתגירי פסול אבל פקח ונתחריש וחרו ונתפחה פתוח ונתחמא וחרו ונתפחה שפיר ונתחמה וחרו ונתפחה שער זה הכלל כל שחלילתו וסופו לדעת כשר: והא לאו בני דעה וינהו פי' ורחמנא אמר וכתב לה להטעם ובני לית ליה כונה אמר רב הונא

לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר ומכניח אעדי חמימה והוא מוסיף כתב העלוין וחותם העדים עומד במקומו: **ימים רבים.** אלמא בעינן דבר הראוי לעמוד ולהתקיים. והאי קרא בירמיה נשטרי מר: **מרתג'** ואפי' חרש שונה וקטן. **בגמ'** מפרש לה: **כוספס** א"א גיטה. ומקנהו לבעל וחרו ומסורו לה לגירושין: **שוברו.** שובר פירעון כתובה שהאשה היה לה לכתוב ולמסור לו להיות לאינה לרביה: **גמ'** והא לאו בני דיעה נינהו. ולא ידעו לכמוי לשמה: והוא

לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר ומכניח אעדי חמימה והוא מוסיף כתב העלוין וחותם העדים עומד במקומו: **ימים רבים.** אלמא בעינן דבר הראוי לעמוד ולהתקיים. והאי קרא בירמיה נשטרי מר: **מרתג'** ואפי' חרש שונה וקטן. **בגמ'** מפרש לה: **כוספס** א"א גיטה. ומקנהו לבעל וחרו ומסורו לה לגירושין: **שוברו.** שובר פירעון כתובה שהאשה היה לה לכתוב ולמסור לו להיות לאינה לרביה: **גמ'** והא לאו בני דיעה נינהו. ולא ידעו לכמוי לשמה: והוא

לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר ומכניח אעדי חמימה והוא מוסיף כתב העלוין וחותם העדים עומד במקומו: **ימים רבים.** אלמא בעינן דבר הראוי לעמוד ולהתקיים. והאי קרא בירמיה נשטרי מר: **מרתג'** ואפי' חרש שונה וקטן. **בגמ'** מפרש לה: **כוספס** א"א גיטה. ומקנהו לבעל וחרו ומסורו לה לגירושין: **שוברו.** שובר פירעון כתובה שהאשה היה לה לכתוב ולמסור לו להיות לאינה לרביה: **גמ'** והא לאו בני דיעה נינהו. ולא ידעו לכמוי לשמה: והוא

לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר ומכניח אעדי חמימה והוא מוסיף כתב העלוין וחותם העדים עומד במקומו: **ימים רבים.** אלמא בעינן דבר הראוי לעמוד ולהתקיים. והאי קרא בירמיה נשטרי מר: **מרתג'** ואפי' חרש שונה וקטן. **בגמ'** מפרש לה: **כוספס** א"א גיטה. ומקנהו לבעל וחרו ומסורו לה לגירושין: **שוברו.** שובר פירעון כתובה שהאשה היה לה לכתוב ולמסור לו להיות לאינה לרביה: **גמ'** והא לאו בני דיעה נינהו. ולא ידעו לכמוי לשמה: והוא